

Свирят варненските филхармоници

По време на „Мартенските музикални дни“ един от предизвикателните интереси концерта бе този на Симфоничния оркестър на Варненската филхармония (1. IV. 1974) с диригент засл. артист Емил Главанаков. Предпоставка за това бе неговата програма, съдържаща произведения от почти всички поколения български композитори. А подобен панорамен подход при подбора на изпълняваните творби е вече гаранция за равномерно насочване към изпълнителските проблеми на цялата ни симфонична музика и за вярно отношение на диригента и инструменталистите към художествените задачи на оркестъра.

В началото на концерта бе изпълнено Симфонично скерцо от Петко Стайнов (род. 1896) — една виртуозна творба, създадена към края на 30-те години, след симфоничната поема „Тракия“ и преди Първата симфония, в която композиторът пресъздава със своя личен стил мотиви от народната митология и приказна фантастика, така предпочитани от него в творчеството му до 9. IX. 1944 г. С нейното включване в програмата и с изпълнението ѝ Симфоничният оркестър на Варненската филхармония посочи едно от основните направления в българската симфонична музика в периода до 1944 год.

„Дивертименто“ за струнен оркестър е свежо произведение, посветено на Сергей Прокофиев, с което Пенчо Стоянов (род. 1931) достигна една от най-добрите си сполуки на търсещ музикален творец.

Концертът за пиано и оркестър от Александър Йосифов (род. 1940) показва общност на естетическите принципи на композитора с ония, вложени в инструменталните концерти на Панчо Владигеров, тъй като Ал. Йосифов е посветил творбата си на своя учител по ком-

позиция П. Владигеров. При това произведение впечатляват силно изявеното народностно начало, плътната оркестрация, разгърнатата форма. Партията на солиращия инструмент бе поверена на засл. артист Николай Евров, който я изпълни с много вкус и усет за художествена мярка и чрез това допринесе значително за вярното разкриване на съдържанието на произведението.

Последна в програмата бе Симфония № 2 „Новият Прометей“ от Александър Райчев (род. 1922) — едно произведение на съвременна тема, пресъздаващо голямата идея за борбата на новия човек за по-добро бъдеще на хората и утвърждаващо победата на положителното начало в тази борба. Написано с перото на изключително талантлив и искрено вярващ в правотата на делото на новия Прометей творец, с нея Ал. Райчев отбелязва едно от най-значителните си художествени постижения, което от момента на създаването си заема видно място в съвременната българска симфонична музика. С изпълнението на тази творба варненските симфонисти насочиха вниманието към друга съществена страна от българското симфонично творчество — съвременната, героичната тема в нашата музика след 9. IX. 1944 год.

Явно бе, че Симфоничният оркестър на Варненската филхармония и неговият диригент Е. Главанаков бяха положили много труд и усилия, за да решат добре художествените проблеми, в различните по стил и по изпълнителска трудност произведения. Затова във всяка творба имаше повече или по-малко вярно и художествено убедително развърти страни от цялостния творчески замисъл на композитора, които оставиха трайни следи у слушателите.

Агапия БАЛАРЕВА